

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Bo Kristensen (KF):

Jeg vil gerne have lov til indledningsvis at ønske arbejdsministeren til lykke med ud nævnelser og håber, at den linje, der har været lagt i arbejdsministeriets regie politisk, kan videreføres på den måde, som ministeren også bekræftede i sit første indlæg.

En af de væsentlige faktorer for, at det kan lykkes i Danmark at få løst de lediges problemer, er at få sat større skub i hele den erhvervsaktive sektor. Det er det, man har lagt op til fra regeringens side i genopretningspolitikken, og vi har været særdeles tilfredse med den linje, der har været ført.

Det er egentlig fantastisk, at vi gang på gang har mødt en opposition her i folketinget, som har fortalt om vores initiativer, at nu kostede det 20.000 flere arbejdsløse, nu kostede det 30.000 flere arbejdsløse. Hvad er der sket i de tre år, hvor vi har haft den konservative statsminister siddende i stolen? Det stik modsatte. Vi har fået 100.000 flere i arbejde. Vi har fået beskæftigelsen i gang. Vi har fået den erhvervsorienteret, således at der nu er større og større chancer for de ledige for at vende tilbage til et realistisk og aktivt job. Det var også det, der var målet med genopretningspolitikken.

Den dommedagstale, som blev holdt af oppositionen, er altså en linje, som fortsætter; den har vi hørt i tre år. Der var intet nyt under solen. Der var heller ikke noget nyt med hensyn til initiativer, som ikke lignede det, den tidligere regering lavede, nemlig hver gang beskæftigelsestallet faldt, lavede man flere offentlige aktiviteter og beskæftigelsesplaner, som i den grad udhulede arbejdsmarkedet og i den grad bevirkede, at det i virkeligheden var det offentlige, som blev en stadig større arbejdsgiver, også for de ledige. Det var vores situation, og det var den, vi overtog i 1982, og det har på en lang række punkter vist sig, at det var muligt at bringe en helt ny situation frem, også for de ledige.

Fra fru Jytte Andersen har vi hørt, at en af de væsentlige faktorer var, at deres løn var faldet med 16 pct., fordi det stod stille.

Ja, det er statistisk set rigtigt nok, når vi ser på lønnen. Men der er en lang række andre faktorer, som betyder noget, når man har fået sin løn. Det er nemlig: hvad koster det mig at leve? Hvad koster det mig at betale de lån, jeg har? Hvad betyder det for min egen udvikling? Det er bestemt nogle faktorer, som har stor betydning for den ledige. Vi har bl.a. en inflation, som er den laveste, hvor vi jo alle ved, at den dyrtidsregulering, der var for de ledige, var udhulet, fordi inflationen var oppe på 10-12 pct.

Det var også en situation, hvor vi havde et renteniveau på 22 pct., som også var en byrde for de ledige og dermed i virkeligheden betød en udhuling af den løn, som blev givet af den daværende regering.

Alt i alt må vi sige, at når vi taler om de økonomiske faktorer, som skal være med til at skaffe en bedre situation for de ledige, så er det vigtigste, at der er kommet gang i erhvervslivet, og at der dag for dag er et stigende antal annoncer om job i den private sektor. Det er vi meget tilfredse med, og vi håber, at de initiativer, regeringen vil komme med inden for de nærmeste måneder, på nøjagtig samme måde vil lægge op til en ekspansion af den private sektor, så vi kan få beskæftigelsen til at stige.

Det er også af en vis betydning, når der er stillet en sådan forespørgsel, at se på, hvordan regeringen har grebet nogle af de problemer an, der har været både i slutningen af 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne. Det er naturligt at se på, hvordan det er gået de unge, som var bragt i en mere og mere håbløs situation med færre og færre muligheder for at få en uddannelsesplads. Det er tilfredsstillende at se, at både undervisningsministeren og arbejdsministeren i den periode har bidraget til at skaffe flere og flere uddannelsespladser, hvilket har gjort, at de unge kan komme igennem og komme i uddannelsespladser, som giver et realistisk grundlag for at komme ud i dansk erhvervsliv.

Det har altså været en af de ting, vi har prioriteret højt. Og der er pladser. Det er egentlig fantastisk gang på gang at høre her fra talerstolen, at det kniber med pladserne, når vi ved, at vi område for område har dækning for dem, der ønsker at gennemføre en erhvervsuddannelse.

Vi har også været igennem en folketings-samling sidste år, hvor vi oplevede en oppo-